

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Hétfe

64. szám.

Pest, majus 29. 1848

Nem kell táblabíró politika.

April 10. kezdve e lap hetenként hatszor egy-középnagyságu iven fog megjelenni, és posta útján is megrendelhető.

Előfizetési ár:

April 10-kétől június végeig, Budapeston, házhozhordással 2 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 3 ft. 30 kr.

April 10. september végeig félévre: Budapeston 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

April 10-étől december végeig három évnegyedre:

Budapeston házhozhordással 6 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 8 ft.

Budapeston egy pengő forintjával, egy hónapra szóló előfizetést is elfogadunk.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. szottók.

Honvédelmi adományok. Hegedüs Fáni 5 frt. Odri Leopoldina 5 frt., az eddigi begyűlt összeg 61 frt. p. p.

Jól értesültektől halljuk, hogy Vay Abraham Mármaros főispánja hivataláról lemondott.

A ki az oláh nyelvű lakosság viszonyait ismeri, tudni fogja: hogy ha valahol, Mármarosban nagy szükség van arra, hogy az elnöki székre egy népszerű egyén neveztessek ki.

A mennyire mi a megyét ismerjük, bizton elmondhatni véljük, hogy a ministerium a jelen körülmények között e helyre alkalmasb embert Mihályi Gábor, több izbeni országgyűlési követnél nem találhat.

E férfit szereli a köznép szereti a táblabírórság.

És a mi legfőbb, neki nagy tekintélye van az oláh papok felett.

Mi igen sajnálkoznánk, ha a mi netán nem kedves helyről jövő ajánlatunkkal a jó ügynek ártottunk volna.

Azonban bárha mi a mostani ministerek ellenében nem viseltetünk valami tulságosan belénk rögzött előszeretettel, de mégis azért tökéletesen hisszük, hogy ha a ministerium az illető megye ismertebb egyéneivel magát értekezésbe tevén, ajánlatunkat figyelemre méltónak fogja találni az, hogy az ajánlatot mi tettük meg először a kinevezésben a kormányt nem fogná genirozni.

Egyazersmind az olvasó is tegyen fel rólunk annyi komolyságot és ügyeszeretetet, miszerint na-

gyon távol van az tölték, hogy mi ezen ajánlatunkkal valami gyermekes kísérletet akarnánk tenni annak kitudására, ha valjon hajtanak e oda fen valamit sorainkra, vagy nem?

Az Életképek tréfát csinált.

Megírta, hogy két év múlva mint leszünk három szerkeztők Sibiában száműzöttek.

E három szerkeztő Vahot Imre, Nádaskai és csekély magunk.

Az életképek azonban a névsor szerkeztésben nem nagy prophetai inspiratiót tanusit.

Van e három szerkeztő között egy, ki legujabbban annyira neki rugtat, a conservativságnak s annyira harcot szomjaz a liberalisok ellen, hogy ha a muszkák bejőnének, azon szerkeztőt okvetlenül pesti kosák-hetmannak fogják kinevezni.

Nem bolond a muszka, hogy olyan jól használható legényt a világ végére küldjön.

Bécsből írják:

És midőn épen javában lenne a pakkene hendl és heipl-szalát saison, akkor a hiv bécsiek elkezdének barricadokat építeni.

Ki a manó tanította meg őket ezen mesterségre? —

Szerkeztő! —

Ah ha ön itt volna, és mi ketten részt vehetnők azokban, a mik itt történnek.

Én és barátaim még most is azon hermadik emeleti szobában lakunk, hol most két éve meglátogatott ön minket.

Mi akkor már beszéltünk offéje lehetőségekről, de az csak egy szép mándéri látomány volt. Ennyit akkor senki sem hitt volna.

Én világosan emlékszem ön szavaira, a mit akkor mondott. Ön mutogatta, hogy lehetne a Grabent hirtelenében bebaricadozni.

Ön drága szerkeztő, tudomra nem sokat ért a verscsináláshoz, de azért önnek lelkéből az ihletnek kellett szólni, mert a barricadok mérnöki pontossággal épen azon helyeken húzódnak, a hol ön azokat hoszu ujjaival előre kimutatta.

Ez nekem ismét új argumentum arra, szerkeztő, hogy evangeliumom tovább is az ön lapja legyen.

Ezután ön ha lapjaiban jóslani is kezd, azt is fognám hinni, hogy a tűzes patvarba ne hinném el tehát azt, mit ön a tényekről mondogat el.

Az a csinos szöke lányka, kivel akkorában, mind a négyen keresztül az ablakon annyit coque-tírozunk, most épen legszebb virágában van.

A kis átkozottból tökéletes republicanus lett.

Hinné ön, kedvelt virágcserepei helyett ma reggelre ablakai egészen kövekkel vannak megrakva.

Különben a mi ablakunk is így van. A szomszédunké is így van, csaknem mindnyájunké.

Csak egy van, a miben képzelődő tehetségünk a valótól minden kritikán alól maradt. A revolutió nagyszerűségét Szerkeztő, jaj azon embernek, ki egy ilyen jelenetet regényben, novellában, versben, vagy plane egy honorált hirlapi cikkben leírni akarja. Ha önnek valaha olly irat jut kezébe, mellyben azt valaki leírni erőködnék, kérem önt szerkeztő, vágja ön földhez az ilyen könyvet.

Leírni egy revolutziót, valóságos felségsértés a historia ellenében.

Egy ismerősünk, ki itt Bécsben a Pazmaneumban nevendék, neki türkőzött, izdott és rágta a tollat, de utoljára is nem jött ki belőle semmi, mint a mi kedves belügyministerünk körleveiből, melylyek mint hallom egy megindítandó: Prédikatiótárban hat tómusban ujjolag ki fognak adatni.

Beszélni, ha majd ön a részletekről kérdezősködni fog, tán többet lehet. És ön érdekében most nem is mondok többet. Hej jó lesznek az illy vizsgáztató historiák akkorra, midőn ön, a magas ministerium elenni rettenetes rágalom miatt vagy két esztendeig ülni fog hüvösen.

Készülőben vagyok Pestre. Onnan a vidékre, hol okvetlenül követnek kell magamat választanom. Teljék mibe teljék?

Addig is tegyen ön velem egy szívességet. Szóljon kéz alatt azokkal, kik a nemzeti képviselők teremének rendezését magukra vállalták.

És foglaltassa le számomra a baloldalon a legszélsőbb helyet. Ha másként nem lehet, alakítsák át a padvégét zártzékévé, mert én ha lökdösődöm is a követekkel, de mindenesetre ezen helyen fogok ülni.

Ön nekem beszédeket fog készíteni. Én azokat harsány szavammal eldörgöm a hazának, és a harmadik ülés után már compact erőben fog működni a mi ifju radical pártunk.

Kérem önt, ne tegye velem azt, mint szokta, hogy leveleimből az illyen csattanós helyeket kitorli, ön ellenemben eddig is mindig a legkajánabb censor volt. — Ha ezt kitorli, nem írok többet, ha még két ennyi honoraniumot is fizet mint eddig, menjen ön; ön maltiosusabb censor a veresorru Engelnél.

Majd az országgyűlés alatt. — Akkor lesz a mi világunk.

Mint nemzeti képviselő csak meg fogják nekem engedni, hogy önt meglátogassam. Viszek önnek be írószert, ha mindjárt a szemlébe is kell rejtenem a kalamarist, lesz penna és papiros is, a mi eszméink dacára a kufseim vastagságu falaknak mégis hihatnak a világosságra kedves tápláló eledelel a mi szép jövővel kecsegtető pártunknak.

Azért hát ne busuljon ön semmit. Nem lesz ez mindig így.

A táblabírák és azok, kik szörnyűséges buzgóságukat erőnek erejével mint gerenda szálát szeretnék a ministerium szemébe szöktetni, ha még annyira is demonstrálnának, ne zavarja őt.

Sajnálja, hogy olly sok rövidlátó van, de ennél többet ne tegyen. Ennyivel tán tartozik ön, de többel nem.

Ön minden sorban eddig azt mondta, hogy saját belső nemzeti politika nélkül a magyarság veszélyezve van.

Emlékezik ön azon estére, midőn egy nagy nön putarem alkalmával még azok is, kik ön s elvei ellenében a legkiáltóbb ellenszenvvel viseltének, mint szoriták meg ön jobbát?

Emlékezik ön, midőn más napra ezen non putarem csak módosított alakban teljesedett be, mint ha ketté vágták volna, hogy huzódok el öntől?

Tanulja meg ön innen, mit tesz sokaknál az a meggyőződés.

Illy non putarem aligha még rövid idő múlva ismét nem fog történni.

Ha kinézek ablakomon a jelek szemém előtt fekszenek.

Gyanus dolgok vannak itt forrongásban szerkeztő, igen gyanus dolgok.

Nagy Gedeon.

Pest maj. 29.

Tudjuk végre azon gyönyörűséges mákvirágok egyikének nevét, kik Ferdinand királyt és császárt környezik.

Le van immár leplezve az egész aszláv armány annyira, hogy azt a bécsi rövidlátó tömeg is átnevezheti.

Midőn a lincziek megtudák, hogy Ferdinand városukon keresztül utazott, követeket küldöttek utánuk, kik őt futása következményeire figyelmeztették.

Alig láthaták pillanatra császárukat, és gr. Bombellestől — ki egy maga volt kisérőül a császári család körül — azon jó tanácsot kapták, hogy, „csatlakozzzanak a szlávokhoz!” —

E tanácsot egy ember adá, ki ellensúlyozás nélkül van a fejedelem oldala mellett tanácsadóul.

E tanácsot egy ember adá, ki Ferencz Károly főherozeg fiainak, jelesen Ferencz Jósefnek a trónörökösnek nevelője volt.

Közpelhetni a tanokat, alapeszméket, melyek általa a korona hordozására szánt ifju fogékony keblébe oltattak.

S előttünk állhatnak azon fogalmak, melyek az alkotmányos szabadság, népjogok és fejedelmi kötelességek iránt általa felfejtettek.

Bizony elkezd szomorodni lelünk, ha meggondoljuk ezeket.

És keblünk mélyéből sajnáljuk azon fiatal embert, ki köztünk léte alkalmával megmutatá, hogy érdemes lett volna egy becsületesebb és tisztább lelkű nevelőre.

E nevet, Bombelles, oda irhatjuk hol történeteinkben a legrosszabb emlékezetek vannak feljegyezve.

És ön kedves Dubraviczki Simon, kinek kemény buzgóságu ügyvédsége után fogadták el Pestmegyében indigénának ezen embert.

Tessék felelni ajánlottjéért.

Jelenleg csak Bombelles nevét akartuk az olvasó előtt megösmertetni, holnap a közelebbi bécsi események taglalásába és jellemzésire térünk. Csernátóni.

Megtörtént mit még álunkban sem hittünk volna. —

Marczius 15-ke után volt ember a ki belső titkos tanácsosi címért folyamodott.

A mai Pesti H. hozza azon örvendetes közlést hogy Tihanyi Ferencz belső titkos tanácsosi címmel köpönyegeztetett föl. Notabene dijmmentesen. Bizon pedig ha már valakinek a címavadászat súlyos pillanataink közt eszébe jut, meg kellene érte becsületesen fizetelni, s a díjat a honvédelemre fordítani. —

Tihanyi Ferencz tehát belső titkos tanácsos, kárpótálás a temesi gorófságért (?) De azért csak le kell venni a kocsiajtóról azt a gróf koronát.

Majus 28.

Lapunk ellen az országban többfelé ingerültség van. Mi fájdalom ez ingerültség okát könnyen megfoghatjuk. Ez ok semmi egyéb mint politikai kiskorúság és pedig legtöbbszörre avas táblabíró ködmönben.

Mindenfelől népgyűlésekről, bizalmi deputációkról, auto da fékről hallunk. És miért? A Marczius 15-keért „ezen csevegő gunylapért mellynek sem pártja, sem elvei nincsenek, melly semmi véleményt nem képvisel stb. stb.“ (mint az ellenünk kifogadásokban illyes és kisté vastagabb kitételekben elmondatik.)

Bizony mondom néktek eljárások gondatlan és nevetséges mert vagy igaz, hogy nincs pártunk és elvünk vagy nem igaz. Ha igaz: mire való az a sok handabanda és don Quixottiad? ha nem igaz, s nekünk még is talál elvünk és pártunk is lenni, mit legyen szabad legalább magunknak hinni mit szándékoltok ez iszonyu zajjal és fenyegetéssel elérni?

Azt gondoljátok tán, hogy minket zajgástok elijesz, hogy pártunk velünk együtt szétszalad, s keblére tevén kezét s bünbáno képet vágva kiáltani fogja „peccavi“?

Ezt tehetik azok, kiknek meggyőződésök nincsenek kik a hatalom előtt — legyen az bármely természetű — meghajolni első és örökös kötelességüknek tartják. De tőlünk illyesmit ne várjatok, velünk illyes mire, uraim, ne számoljatok. mert gazda nélkül készítték a számadást.

Nálunk az erélyes magyar ministeriumnak őszintébb tisztelője, lelkesebb védője nem lehet, de a gyenge és habozó magyar ministeriumnak védelmére tollunk egy vonást sem teend. Támogatni fogjuk ugyan a gyengét is, de nem simogatással hanem dörzsöléssel, nem dicsérettel, hanem megrovással.

Fővárosunk szelleméről jelenleg hü képet vázolni nagy feladat. Bukott bureaucratismus, fejtelmezt nyárspolgárság, táblabírói antidiluvianus szabadelvűség (?) ugorka fára felkapott hamislelkű reformerek tömege, hírlap-irodalmi kenyér-

irigység, zsidóharcz, választási cselszövények és hivatal vadászok varju károgaása teszik politikai légkörünk alkatrészeit.

Az ifju radical párt — mellyet republicanus czim alatt igyekeznek sokan gyanusná és gyűlölté tenni — rendületlenül, hátulról megtámadásokra orozva maro cselszövényekre mit sem hajtvva, dolgozik izdad s készíti el az utat, mellyre irtozattal tekint a gyáva, és bizalommal a férju.

Az ut rögs, és készítői el fognak hullani a munka terhe alatt, de arczuk veritékeiől kezeiknek izzadságátul megtermékenyül a föld és megfogja teremni gyümölcseit; és a nemzedék, az utokor áldani fogja az uttörőket.

Önnállásunk függetlenségünk első perczeiben reménytelen emelők föl kezeinket és hátát adánk a sorsnak szabadságunk kivívásáért, s bizunk testünk testéből, s verünk vérből kikelt első magyar ministeriumunkban.

De a győzelem óta napok, hetek és hónapok teltek el, és kinézéseink felett elsötétült a láthatár. Zavar és fejtelenség, önérdék halászat és piszkos hivatal vadászat reményeinket nagyon lehangolák, s fájdalommal tekintünk ministeriumunkra, mellytől erélyességet vártunk és létovázást nyertünk.

És nem tehetők hogy fel ne szólaljunk nem tehetők, hogy ajkainkat zárva tartjuk, mert aggodás és félség fogá el kebleinket, mint az anyáét, ki gyermekén a kor jeleit látja.

Szóltunk hát előbb csendesen, később — midőn sutogásainkat nem értettek hangosabban, mig végre kiáltanunk kellett, hogy meghalljanak.

És megértettek, s midőn láták, hogy van miért kiáltanunk, ismét bedugák füleiket, mint az atya, ki rimánkodó gyermekeinek sirását hallani nem akarja, s a feje felett égő ház füstjétől elkábulva áll. —

És midőn mi a vészharangot meghuztuk, midőn figyelmeztettük őket, hogy tűz van, előálltak barátaik (!) és azt mondák „igaz tűz van, de ezek itt a gyujtogatók,“ — és ellenünk kezdének támadni. Ők is meghuzák a vészharangot, de ellenünk s a — hazát elfeledve — feeskendőiket reánk fordítják s fejük és fejünk felett a köz bukás lángjai csokolodnak.

Bizony mondom néktek, a ház, melly mindnyájunknak véde, melly titeket mint minket fedele alá fogad, tacticatorok mellett porrá ég, s át-szenesült gerendái alatt mindnyájan el fogunk temetenni.

Hagyjatok fel azért a praceptorai minákkal és fenyegetődzésekkel, és ne tegyétek magatokat neveltségessé.

Ha ti simogatással hiszitek megelőzendőnek a veszélyt jól van, simogassatok és dicsőrjete.

De mi másként vagyunk meggyőződve, azért engedjete nekünk is szólhatási jogot és szabadságot.

„Hanc veniam petimusque damusque vicissim.“

Hogy lelkeinket nem az ellenmondás és örökös hibakeresés szelleme lakja, ezt láthatátok az örömmön, mellyet a ministerium olykori s kívált közelebbi erélyesb magaviselete bennünk gerjesztett, láthatátok a megelégedés színön, melly lapjainkon előmlött, valahányszor valamit megdicsérhetünk, azért legyetek véleményeltörők.

Magyar ministerek! hallottatok-e a birkanyájról, melly a béket ajánló farkasoknak kezesekül

hő, fiatal, erőteljes öregek adá ki, cserében pedig farkaskölyköket fogadott el.

A mese szép és tanuságos; a farkas kölykök már köztetek vannak; kérlek ne legyetek birakanyáj.

Csernátomi.

Pest, május 27. 1848.

Pestmegyének mai közgyűlésén felvétel, a belminister felhívása áldozni a vezedelemben lévő haza megmentésére.

Nyáry alispán indítványozta, hogy a folyó évi november 1-étől kezdve tartozván a nemesség egyenlőn viselni a közterheket, most mindjárt vetessék ki a nemességre 400,000 pft, s ez adassék át a ministeriumnak azon feltétel mellett, hogy ezen összeget a jövő év tartozásába a nemességnek betudassék, a nem nemes polgárok pedig azon ideig folyó és még multból hátralevő adójukat fizetvén be, ez is tétessék le a haza oltárára.

Halász Bódi polgártárs amaz indítványt akkép akará módosíttatni, hogy vetessék ki a nemességre 200,000 pft, s ezt adja jövő tartozásába betudás nélkül, nehogy azt mondja a jobbágy: imé, a nemesek minket most is nyomnak, mert fizetnek ugyanők is, de mit ők adóznak, az nekik betudatik jövő tartozásukba, — nekünk pedig nem tudatik be. —

Ez indítványt senki se pártolta, amaz az egész közgyűlés elfogadta, s adná isten, hogy az egész hazában így fognák fel a haza segítségét!

1840. évben, midőn Pestmegye felajánlá magyar színházát a nemzetnek, s szóba jött az országgyűlésen nemzeti színházra adózni, a híres soproni követ Nagy Pál tüzes beszédet tartván, kihivta a magyar nemzetet, hogy elfogná magát szégyenlenni, ha nem találtaék 4000 magyar, ki fejenként 100 pftot nem adna a magyar nemzeti színházra, s mindjárt meg lesz a kivántató 400,000 pft tőke — tehát adót követni nem kell. — Helyes taps viharzott a teremben.

A zalai követ Deák Ferencz fel áll és szól. — Ki magyar nemzeti színházat akar, az ne szavazzon a subsidiumra, mert azon nincs isten áldása, akkor a magyar nemzeti színházról mi sem lesz. — Így lett törvény 450,000 pft adót határozó színházunkra.

Halász Bódi indítványa is valami szépen hangzik, de ki hajtotta volna végre a megyei határozatot a fizetni vonakodó ellen?

Az elfogadott Nyáry indítvány nem adózás, csak a tartozásnak korábbi fizetése. Az anya felnevelvén fiát, midőn szárnyára ereszti, ad neki 5 garast 3 hó múlva visszafizetendőt, de az anya szükségbe esvén, megszólítja fiát, fizetné meg 2 hónappal előbb azon tartozását, különben éhen hal meg, a melly fia e tartozást meg nem fizetné előre, midőn anyja különben éhen halhat, az gyalázatos fia volna. Magyar ember nem lehet gyalázatos, azért fizesse tartozását előlegesen, ha hazája különben elvész, mert a házával elvész vagy él a becsületese magyar, szabad haza nélkül az élet se kell.

Párbeszédke.

— Honnan jössz Sándor?

— A rigorosumról pajtás! a ki lelke van.

— Hát hogy ment? Szurkoltál?

— Szurkoltam, mint néhány hét előtt az adminisztrátorok, de jól ment, dicsően.

— Hogy hogy?

— Barátom Reisinger ilyen kérdéseket tett.

Az ásványtanból: mire használtatik a márvány? Épületeknél lépcsőre — felelém én — s keresztet is csinálnak belőle. Jól mondja az ur — tevé utána Reisinger. A zoológiából: mivel mozdul a madár? A szárnyával fölemeli magát a levegőbe. Jól mondja az ur — tevé utána Reisinger. Mik a madárnak vég tagjai? a farka és orra. Jól mondja az ur — tevé utána Reisinger. És barátom ezen feleletekért gyógyszerészi oklevelet kapok.

— Nagyon derék pajtás! tudom, hogy te is fogsz rhabarbara helyett keverni elég patkánymérget.

Eddig tartott a dialog.

Morál: ha az ember senkit sem akar magára haragítani, eressze át könnyen a rigorosumon még a gyógyszerészt is.

Oh Squers! —

Pediglen.

Franciaország departementjai biztosíták a nemzeti gyűlést, hogy védelmére 500 ezer nemzetőr bármely perczben készen áll.

A képviselők május 17 óta megösmertető jellű baloldalra egy tricolor rózsát hordanak.

A nemzetörtség hitszegő főnöke Courtais helyébe a végrehajtó bizottmány Trouvé Channalt nevezte ki.

Lacordair dominicanus híres hitszónok és képviselő, közelebről egyik ülésben papi ruhája miatt megtámadtatván, lemondását benyújtotta, mi el is fogadtatott.

Beranger is megnyerte másodszeri kérelem után lemondása elfogadását.

Az angol parliameut egy navigations billet foglalkozik, melly által az angol szűkeblű és önös politicán alapul, de korunk szellemivel már egybe nem férhető tengeri kereskedésre vonatkozó törvényeken lényeges változtatások tervezettnek, melyek által az angol kikötők más nemzetek hajói és productumai előtt is nyiltabbá tétettnek.

Q' Brien, O' Meagher és Mitchel az United Irishman című lap dühös szerkesztője hütlenségi perbe fogattak. A két első pere azonban forma hibák miatt már most másodszer kezdetett meg.

Hire van hogy Triestet az olasz hajo had bevette. Az angol és franczia flotta jobbra és balra vonult a győzteseknek semmi akadályt utjukba nem vetve.

Horvátok és slavoniaiak!

Ő cs. kir. apostoli felsége 1848. évi majus 6. költ kézírata által István főherczeg, magyarországi nádor és királyi helytartó ő felsége kőbenjárására alólirtat horvát- és tótországban királyi meghatalmazott biztossá kinevezni legkegyelmesben méltóztatott, hogy ott a különczködési mozgalmakat megszüntesse.

Ő felségének változhatatlan legfensőbb kívánata oda irányul, hogy a nevezett országoknak magyarországgal kapcsolata s kormányegységé föntartassék, valamint hogy ezen elválhatlanuj Magyarországhoz tartozó részeknek nyelve és nemzetisége is biztosítottassék.

Buzini Jellachich József ur, Horvát-, Dalmát- és Tótország bánja, ő nagy méltósága ő császári királyi apostoll felségétől 1848. évi majus 7-ről sajátkezű legfensőbb leirást kapott, mellyben neki meghagyatik, hogy nem csak István főherczegnek, Magyarország és az ahhoz tartozó részek nádorának és királyi helytartójának, hanem az ő felsége által kinevezett felelős ministeriumnak is az 1848. III. törvényczikk értelmében teljesen engedelmeskedjék.

Slavoniaiak és horvátok! Legszentebb érdekeitek, u. m. nyelveitek, nemzetiségötök és vallások, biztosítvák! a király által szentesített törvény érettek kereskedik.

A törvények megtartása, a rend és béke, a király iránti rendületlen hűség és szeretet legjobb biztosítékok az alkotmányos szabadság, személy- és vagyonbátorság föntartására, s egyetlen útmód a közjöllét kifejlődésére.

A ti honfaiatök számára nyitva állnak Magyarországhoz minden hivatalok és előnyök szintugy, mint a magyarok számára. Már a ministeriumban egy közületek kinevezett külön osztály van alakítva, melly csupán a ti ügyeitekkel fog foglalkozni

Egész határotok részesülend az alkotmányos jogokban és szabadságban szintugy, mint hazátok egyéb lakosai. Én föl vagyok hatalmazva, engedményeket adni, mint szinte minden határlakókból egy bizottmányt alakítani, mellynek föladata leend a jogok és tartozások, az alkotmányos szabadság, a kormányzás, sőt ha lehet, még a katonai határrendszer tekintetében is, ha és a mennyiben javítások és könnyebbitések szükségeltetnének, a legközelebbi törvényhozás elé törvényjavaslati indítványokat készíteni.

Horvátok és slavoniaiak!

Koronás fejünknek, ama forrón szeretett királynak nevében, ki minden népeinek jóllétét egyaránt szívében hordozza, kiáltok hozzátok, egyesüljete a törvényes alkotmány zászlója köré, teljesítete a király ő felségének legfensőbb akaratát, kerüljete minden szakadási irányt, fogjatek kezét a törvényvel, — és boldogok leszete. Jólléletek föl fog virágozni; rátok és maradékaitokra az isteni gondviselésnek áldása fog szállani.

Éljen a király! a törvény! és az alkotmány!
B. Hrabowsky.

Hazánk veszélyeztetve van! Ministeriumunk fel-szólította a népet, honunk védelmére, — s mint Frankhonban történt 790-ben, — ifjaink legtel-kesbjei sereglenek a kitűzött honvédelmi zászló körül. — Istenemre mondom, nagyszerű érzet, annyi hazafiság-, feláldozás és lelkesedéssel talál-kozni! Illy néppel Magyarország, a vész karjai között, a boldogság, és dicsőség fokáig emelked-hetik! — De csak akkor, ha e lelkesedés buzdít-atik, — a hazaszeretet szülte feláldozást mélt-nyaltat, s elismerés kísérendi!

És történt e illyesmi eddig?

Fpen nem!

A helyett, hogy nemzeti létünk első bajnokai szeretettel s buzdítással találkoznának, kénytele-nenek tűrni, az absolut irányu, katonaságtól ideig-lenesen hozzájuk rendelt tisztoknak zsarnokságát!

Igy történt tegnap, hogy egy veres hajtók tiszt, más testvéreinket kurta vassal fenyegette, egy zöld hajtókás, a toborzási bizottmány által al-tiszteknek jelölt egyének mellözésével, kénye-kedve szerint avangirongatott! meghagyta persze németül az általa teremtett káplároknak, hogy azoknak hagyják meg fülét, kik zugolódnak!

Polgártársak, az illyen emberek, a lelkesedés szent lángjait, kioltva, vétkeznek hazánk, s sza-badságunk ellen. Illy embereknek befolyást en-gedni nem szabad!

Ifjaink hazánk üdvéért, készek elűrni, éhsé- get, szomjúságot, készek férgék és bogarak között szátárolni! de szabadságunk bajaokaiból, lelketlen gépekké, kiket minden nyomorult baka, jobbra balra utasíthasson, aljasodni nem fognak soha! Vagy hiszitek é, hogy olly ifjak mint Radenics, Illési, Ferenczy, s több mások, surolás vagy csizma, isztogatásra alkalmazhatók.

Azért minden áron ki kell közlülök az idegen irányu elemet küszöbölni!

Ti hozzátok szólok most testvéreim! legyetek állhatatosak a szent ügy érdekében, mellynek vé-delmére áldoztatok élteteket. Történjék bármi, rólatok a haza meg nem feledkezik, sorsotok felett örködik a hon; bizzatok s el ne csüggedjétek!

Elég legyen most egész általánosságban szó-lanunk, remélve, hogy a szükséges javítások meg fognak tétetni, ha kell részletesebben is fo-gunk e tárgyhoz szólanl.

Nagy G.

Következő sorokat kaptuk egy pestvárosi választótul. —

Eszébe jutott egy választó collegámnak a Pesther Zeitung tegnapielötti számában a vá-lasztandó városi tisztlikart jó előre közölni, e jogra nekem is meg van, én is több tanácskozó clubbokban vettem részt, én meg úgy tapasztaltam, hogy a vélemények következtében öszpontosu-lunk:

Főpolgármester Rottenbiller L.
Alpolgárm. Staffenberger ezeltötti szószóló.
Főbíró. Gráfl József.
Kapitány. Tót Gáspár.
Tanácsnokok.
Törvényszék-tanács.

Hengelmüller M. Madedl János. Koller Fe-rencz. Kasselik János. Polgár Károl. Borsodi Endre. Kacsokovics Lajos. Monasterli Sándor. Fabricius Endre. Fabini Táfor.

Jegyzők:

Törvényszék-tanács:

Schiffner Gyula. Békfy Miklós. Bellágh József. Pülepp József. Keviljártó Alajos. Horvát Károl. Ha-lászy József. Törösty Lajos. Morlin Imre. Tölgyessy Károl.

Alkapitányok Pekáry Imre és Lombay Imre.

Telekbíró. Schalatz Antal.

Árvák atyja. Reitter János.

Közöljük ugy a mint vettük, csak azon ha-zafiai ohajtásunkat csatolva még hozzá, hogy a magyarságon uraim fő figyelem legyen, mert Pest város eddigi jegyzőkönyvei nagy részben a leg-borszasztóbb stylusban szerkeszték, a millyet képzelné is alig lehetne.

(1)

Az idej

pesti löverseny

a Rákos mezején az alanti díjak kitételével követ-kező napokon, mindenkor délutáni 4 órakor fog megtartatni, ugymint: 1. Csütörtökön junius 1-én „Széchenyi díj“ — „Egyesült nemzeti díj“ — „Mezei gazdák lovainak próbafutása.“ — 2. Vasár-nap junius 4-kén: „Pestvárosi díj“ — „Hg Esz-terházy díj“ — „Aszonyságok pályadíja“ — „Mezei gazdák löversenye.“ — 3. Kedden Ju-nius 6-án: „Hazafidíj“ — „Batthyány Hunya-dy díj“ — „Festetics Nákó díj“ — „Ostor díj“.

(35)

(1)

Hirtelen elutazás miatt.

Hátas és kocsis lovak, fiatalok, hibátlanok és jól betanítottak jutányosan eladandók Budán, krisztí-na város kék golyó utczában 286. szám alatt.

(36)

Magy. közép- ponti vasut.

Naponkinti indulatok 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek!

legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.
tehervonat délben 11 ó. 45 p.
személyvonat délután 2 ór.
Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra
45 perc.
Személyvonat reggeli 6 óra
25 perc.
Személyvonat délután 2 óra
15 perc.
Pestről Vácra reggel 6 óra 30 perc.
délután 2 óra 30
" " " 5 " 30
Váczról Pest felé reggel 8 órakor
délután 4
" " " 7

Gőzhajók járása
1848-ik évi május 1-jétől kezdve.

Pestről Bécsig naponkint, reggeli 6 órakor, kap-csolatban Győrrel.

Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstanti-nápolyi kapcsolatban az oláh részen, és május 7- és 21-kén Odessával.

minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden 14 napokban egyestül Galacz és Konstanti-nápolyal a török részen.)

E gőzösök megérkeznek Orsováról minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délutáni órákban.

Cittelig minden kedden és pénteken reg-geli 5 órakor, le- és főfelé Eszéken át; a kedden elin-duló gőzös Szegeddel kap-csolatban áll.

E gőzösök minden vasárnap és szer-dán délutáni órákban Tittelből meg-érkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön el-indulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

Orsovába minden kedden elindul, és min-den szerdán megérkeznek.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 KR. PP.**

Felölös szerkeztő Pál Albert. — Kiadó tulajdonos Lukács László. — Nyomatik Beimelnél.